

VELKOMMEN TIL

Du kan vælge mellem to (2) kategorier:

1. Profane digte
2. Mystiske digte

”There is a lot of self-forgetting in man. Love is a self-forgetting. War is a self-forgetting. Courage is a self-forgetting and so is the mystery of God. It is when we loose ourselves in a storm that we most brightly shine forth”

PROFANE DIGTE

Af Ensom Vandringsmand

Ungdommens solopgang og destruktion

Romantik, høje ambitioner
Brændende følelser, benzin
Paranoia, drømme sorte som slam

Jeg står midt i centrum
Indre København
Det er nat og sent på året
Sorte skikkelser myldrer omkring
Mens det regner og blæser
Er jeg mig midt i alting

På trappen i byretten
Slagter jeg en guldkalv

Kvinde, dig der gemmer sig i skyggerne,
På trapperne i byretten

Jeg går op til dig og
Tager din hætte ned
Jeg ser på dit ansigt
henlagt i skygger
Du er det feminine mysterie
Det ukendte
Underdanighed som en gave
Til ham du vælger
Jeg kysser dig på læberne

Jeg nedlægger dig
Hvis du vil jages af mig
Du er nattens hele fylde

Se på mig, suveræn

Det er kviksand vi er i
Og vi slider efter at komme fri
Mens vi langsomt kvæles

Vi har ingen tradition
Og vi gør som vi vil nu

Hun stirrer mig i øjnene
Med et vildt blik
Mens horn vokser frem fra hendes kranie

Lyset dæmpes og
Hun ligner en dæmon

Jeg danser til lyden af trommer

Alt der skal til for at blive forelsket er et enkelt blik

Et enkelt kærtegn var nok
Et enkelt kærtegn var rigeligt
Det samme var blikket
Til at vi blev forelsket
Til at vi faldt for hinanden

Dit kærtegn det efterladte et ar
Det ramte noget i min sjæl
Blikket, det vendte rundt på noget i mig
Det gjorde en ende på min ensomhed
Jeg følte pludselig smerten fra min ensomhed
For første gang

For jeg havde aldrig bemærket
Hvor ensom jeg i virkeligheden er
Ensomheden følger os omkring
I disse mørke byer
Hvor vi haster omkring
Efter noget ubestemt

Men byerne forstærker vores ensomhed
Til sidst glemmer vi
At vi er ensomme
Vi er så ensomme, at vi glemmer det
Kun kærlighed kan afsløre
Hvordan vi har det dybest inde

Menneskemængdens ligegyldighed overfor
Alt der ikke er pænt
Men også overfor sig selv

Rammer os dybt inde
Hverdagens ondskab og sarkasme
Den piner os

Ingen kender os dybt inde
Og vil heller ikke vide af det
Ingen tør komme tæt på
For vi er opdraget til at holde afstand
Tænk hvis nogen fandt ud af
At under den nonchalante facade
Er vi følsomme
som var vi stadig unge

Min kærlighed, du
Gør onde ting ved min sjæl
Måske var det bedre at kunne glemme
Igen at kunne være som jeg var før
Leve i uvidenhed
For din kærlighed gør mig ondt

Kære, er du ensom, ligesom mig?

Uden titel

Skænderier i det fjerne minder
Fuld af natten
Påvirket af stimulanser
Jeg går på fliserne hvor jeg hører hjemme
Sendt ind i livet kort tid
Så kort - jeg tror jeg falder
Men der er en regnbue i det fjerne og det regner
Denne nat København
Hvem kunne forudsige dette
Hvor jeg hører hjemme hvis ikke her
Mellem hjemløse og voldsmænd
Men der er et lys i gadelamperne
(Et koldblodigt skær)
Der er stjerner på himmelen
(De falder ned og sluger vores sjæle)
Mens vores selvdestruktive ritual
Pulserer hurtigere og hurtigere
I takt med at flere og flere dør
Lad os kvæle livssmerten i aften med
Blodrød altervin blandet med porcelæn og honning
Solens stråler
Lad os døbe os selv i vores synders blod
Alt dette står skrevet
Og blodet driver af mine arme
En tur mere rundt
Drukner i stimulanser
Bassen pumper i mine øre
Og mine venner på jagt
Efter alt begær
Lyt her

Folk dør som var de fluer
Eller rotter eller svin
(De er døden nær på hastigt flugt væk fra livet)
Og de er en stjerne og en sol
Deres navne er skrevet med et barberblad
På mit hjerte, mine nyrer og lever

Et koldt tungt mørke

Jeg er i centrum en vinternat i mørke
Alt er tungt og mørkt
Det har regnet jeg er drivvåd og kold
Alle er dunkle skygger der bevæger sig i hast
I hast forbi mig flyver de
De er på vej til respektable ærinder mens
Jeg er ingenting
Så jeg ligger mig her på gaden
Ingen bemærker det men flyver forbi mig i hast
Alle går videre forbi mig
I mørket et sidste håb knuses forvandles til forbandelse
Jeg kryber sammen om mig selv
Hiver fast i en forbipasserende
Men han river sig fri
Skænker mig ikke en tanke
Jeg går på torvet og råber vanvittige ord
Efter alle der flyver forbi mig
Jeg stjæler elefantøl fra en kiosk
Jeg skyder heroin men jeg kan ikke glemme
Jeg sniffer kokain
Og skærer mine blodårer op
Men jeg kan ikke dø
Døden ænser mig ikke
Og vil ikke have mig
Jeg sniffer amfetamin
Og kaster sten efter politiet
Jeg slår tilfældige ned
Jeg råber og skriger på gaden
Ingen ænser mig eller mine tårer og desperation
Det begynder at sne og det blev iskoldt

Jeg faldt i søvn og vågnede aldrig igen
Ingen bemærkede det
Men gik bare videre
Som om at de havde travlt

Profanitet

Kom, lad os komme døden lidt nærmere
Hvisker jeg fra engen
Fra engen hvor jeg ligger på skjul
Efter dig

Se og lyt til hvad jeg har at sige

Jeg kender ikke mange historier men
Jeg kender en om kærlighed
Og krig
Sådan er livet
Det kan ikke laves om
Lad ordene stå skrevet i blod og romantik

Kun én kan sejre
Kun én kan triumfere
Lad det være mig, O Gud der Hersker
Lad det altid være mig
Lad mig aldrig tabe
Lad mig aldrig miste modet

Jeg kender dig min ven min kæreste min sjæleven
Du er som en sol der sluger min sjæl helt op
Jeg vil dig totalt til hver en tid
Hele tiden døgnet rundt eskapade

Vi er et kød nu
Lad romancen blive forevigtet i et
Foranderligt univers
Kan det ske?

Nej det kan ikke

Ligegyldigt

Jeg vil dig totalt hele din sjæl hver en tomme
Hver en del af din krop
Lad mig æde dig op med hud og hår
Lad mig æde dig op forneden
Lad din tunge hvile om min

Jeg er den mest brutale tyr
Den største og vildeste kriger
Den grådigste piratfisk
Jeg snupper dig i et tag
Du kan aldrig undslippe

Jeg går i krig
Og ud til sejr
Saluter mig som en romersk soldat
Lad det være sket

Så intens er jeg
Jeg prøver at gribe fat i selve tiden
At lade mit værk overleve mig

Intet andet sted end i mit hjerte

Se min frihed
Se friheden i mit hjerte
Jeg flyver gennem byen
Jeg er fri som fuglen
Jeg ejer frihed

Der er skyld i mit hjerte jeg holdes i lænker
Jeg holdes i lænker i en kold celle
livstidsdom

Det evige mørke
Ubeskrivelig uendelig transcendental
Verden med dens myriader af former og liv
Vi befinder os i en skøn have
Hun hvisker mig i øret
Og jeg kysser hende på kinden
Men mørket besejrer lyset
Vi er i Eden
Mens vi falder så dybt vi dårligt
Kan rejse os igen
Men også dette skal forgå
Solen!

Solen er mild åh så mild åh så mild åh så mild
Mild at kigge på mild at smage
Mit ansigt brænder op
Jeg har kigget for længe
Jeg har stirret mig blind
Smagt og slugt den hel

Kunne ikke kun nøjes med at kigge
Kunne ikke kun stirre mig blind
Har ikke kun smagt og slugt
Måtte eje
Måtte besidde
Måtte kontrollere hvert pulsslag
Måtte have hende hver dag hver time hvert minut og sekund
Jaloux hvis jeg ikke vidste hvor hun var
Ondskabsfuld hvis jeg ikke kunne holde hende tæt

Jeg har ødelagt alt
I længslen efter forening
Fandt jeg kun adskillelse
I solen
I den milde sol
Der brænder mig op

Dans, dans nu!
Dans omkring den hedenske sol
Lad os ære vores herlige gudinde med
Fløjtespil og fuldskab
Og lyrespil til vores trofaste gudinde
Den hedenske sol

"Mild, Sol, mild er du,
Og jeg har stirret mig blind i dig
Og jeg falder som fjenden
Fjenden som faldt
Jeg styrter og min krop smadres
Jeg styrter jeg udslettes"

(...)

Hun føler sig fjendsk og hadefuld
For hun ligger bare her ved
Stille vande sagte regn
Hos mig er du værdifuld
Jeg fandt dig i mørket
Der ligger oceaner af tid mellem os og
Jeg er faldet i dine øjne en skam
Men jeg omfavner dig
Holder fast
I et evigt foranderligt univers
Foranderligt
Hun vil have magt igen magt og
Liv igen liv
Tiden løber ud
Solen!
Åh solen så mild
Døden!

Se døden! Døden er kommet
Døden er kommet sammen med den milde sol
Brænd os dog op
Og slet alle minder
Eller bring os tilbage
Og giv os en ny begyndelse en ny start
Udslet os vi pines
Giv os en chance til
Eller dræb os med det samme

Døden

Intet her

Meningsløst springer birketræerne ud
Roserne sætter deres blomster og
Mennesket bygger ruiner
Intet betyder noget
Ingen grund
Kig under stenene og se om du kan finde det der
Løft de rådne træstammer
Spørg vismanden, han vil fortælle dig sandheden
Den glæde du føler i dit bryst
Bliver taget fra dig
Alle dine planer
Bliver knust
Mennesket fødes og dør
Som svin bader vi i mudderet
Som svin æder vi af vores trug
Som svin logrer vi med halen
Vi holdes til fange som svinene
Det er vores menneskelige natur
At bade i mudderet som svin
Vi har en bedre smag
Vi går på en catwalk
Mens de tager billeder af os
Jeg kan ikke få vejret
Jeg har klaustrofobi
Af alle de mennesker
Der opfører sig som svin

Se det er november
Det er regn og torden
I en storby på jagt og i hast

Menneskemængder, jeg støder ind i dem
Hvorfor går jeg her
Alle går kun over for grønt
Alle ved ikke at de bliver holdt som slaver
De går på en vej
Der blev lagt af regeringen
Se i er slaver
I bader i mudderet som slaver
Hvorfor holder i mig til fange
Fortæl mig ikke hvem i mener jeg burde være
Lad mig bryde fri fra byen
Og fra slaver

Kan i ikke se at det er uden betydning
Alt hvad i gør skal glemmes
Alt hvad i tænker skal dø
Dø idag det er så godt som imorgen

Fjern jeres lænker
Sæt mig fri med det samme

Slaver

Svin

En hilsen til fars kæledægge

I tror folk taler om jer
Ude i den store, vide verden
Men for stor velstand har gjort jer fede
I brokker jer i krogene
I hvisker stolt med hinanden
Men kom den store dag
Ville i blinke med øjnene
I ville tøve og det ville være for sent
I bliver udmattet bare ved tanken
I ville ikke risikere noget
I kunne jo miste jeres job
Behold jeres forbandede job

Ulvne er sultne
De æder af de svage
Men i er ligeglade
Det gælder jo ikke jer
I mister selv det i har
I er blevet et folk af kujoner
Forrædere og tyve

I synes i har gjort det godt
Men ingen gider høre på jer længere
Saltet har for længst mistet sin kraft
Alle vil gerne rive det gamle ned
For ingen kan klare den ulidelige stilstand
I taler tit om store præstationer
Men hører i ægte tale
Tale der drejer sig om virkelige begivenheder
Tale der har kraft i sig

Tale der drejer sig om store farer
Vender i skamløst den anden kind til
Som om at i var hellige
Den ene hånd dækker over den anden
I er blevet et folk uden skam

I er blevet fanatiske og kan ikke selv se det
I påstår at have ren samvittighed
I påstår jeres hænder er rene
I kalder andre grimme ord
Men i er det selv
I er blevet det i kalder de andre
Og kan ikke selv se det
I er overbevist om jeres egen uskyld
Men alle ved at det er løgn
I taler om integritet
Men jeres korthus ville vælte
Ved den mindste introspektion

Jeres børn burde gøre oprør
De burde forarges over tingenes tilstand
Men de bruger hele dagen foran en spillemaskine
De bruger enorme summer på kosmetik og tøj
Mens folk ligger på gaden og sulter
Tog de til et fremmed land
Ville de tro alle talte dansk
Fandt de ud af at de fremmede taler deres eget sprog
Ville de blive forarget
De er enten svagelige eller uden samvittighed
De horer grænseløst med hinanden
Og i hjælper dem til det
De er arrogante og respekterer ikke alderdom
De er onde overfor hjælpeløse

Og folk der er anderledes
De behandler dyr dårligt
Ingen af dem kan tænke
De kender ikke resultatet af et simpelt regnestykke
De ved ikke hvad to plus to giver
De tror på alt de hører sagt i fjernsynet
I avisen og på internettet
De vil aldrig komme til fornuft
Når de endelig falder og brækker ryggen
Vil hele verden se på med skadefryd i øjnene
Ingen vil rejse sig for at hjælpe dem
Alle vil huske på deres indbildskhed
Og frådende dekadence

En anden

Inde i en labyrint har jeg
Set dem
Rende fra den ene fælde til den anden
Uden at finde udgangen
Vi må flygte herfra
Men de bliver her
Angst for at være

Den skøre eneboer går på de samme fliser
I den samme labyrint
Men han er en fremmed
Alle vil gerne stene den fremmede
Fordi han lever efter sig selv
Er han en syndebuk
Der må lide
Under tyranni

Han peger fingre
Af deres behov for at ligne de andre

Han griner hånligt
Af deres behov for at eje

Han råber skøre ord
Men ingen opfatter hans visdom

Men et træ må have plads til at brede sig
Ellers bliver det kvalt i fødslen

Vi må vælge mellem

Pligt og kærlighed
Fordømmelse og forståelse
Tilgivelse og had
Bagtalelse og gode ord

Du vælger selv
Valget er dit

Vi må lære at hade vores lænker
Og elske vores frihed
Frihed er kærlighed

Lad mennesket være frit
Lad mig være fri for jer
Jeres fordømmelser og meninger
Om hvordan jeg burde være
Kan i ikke se at jeg er fri
Og fri skal jeg være
Sæt mig fri

Hvordan kan samfundet
Opretholde sig selv
Når der er en konstant kamp
Inde i hvert menneske mellem
Uendelig kreativitet og
Knælen foran guderne
Guderne der sætter mennesket
I lænker
Mennesket må være frit
Frit til at finde sig selv
I en verden hvor alle er i lænker
Kan der ikke eksistere frihed
Kun samfundet kan eksistere

I ufrihed

Vær ikke som præsterne
Denne verdens autoriteter
Kan i ikke se deres sind er formørket
De overholder strengt traditionen
Men deres sind er formørket
For de kender ikke frihed
Uden frihed hvordan kan de da elske
Deres kærlighed er pligt
De kan ikke elske

Frihed er tyrannisk
For det bryder med samfundet
Og dets normer
Bryd da med samfundet
Og dets normer
Du vil aldrig fortryde det
Find din sande natur
Find dit ægte hjerte

Gå på gaderne de andre ikke vil
Gør som ingen anden gør
Vær modig, stolt som en løve
Bryd med dem
Skab nye stier
I vildmarken
Hvor du bor

Først i friheden
Kan du bestige de højeste bjerge
Og lære de dybeste kløfter at kende

Først i friheden
Kan du anerkende
Eller benægte

Først i friheden
Kan du eksistere
Eller tabe

Vælg da frihed
Og forkast samfund
Og tradition

Bordet fanger

I et dukkehus
Styret af en galning

Vinden blæser sydpå
Støvet blandes med vand
Bliver til mudder vi træder i

I et dukkehus
Er jeg fanget

Tag mig til toppen
Af vulkanerne
Kast mig i

Fanget, i lænker, styret
Jeg kan ikke se
Ondsindet

Tårene
Maler sorte render
Under mine øjne

Se hvordan moder natur
Styrter millioner

Skyer trækker op
Himlen bliver mørk

Vi kan blive frie og flyve
Kun i vores fantasi

Er bundet til lænker
Frihed borte nu

Se hende
Moder natur
Hvor ondsindet hun er

Hun kaster os i støvet
Hun brækker vores rygge
Hun knækker vores knogler

Aldrig mere rejse os igen
Alting kun illusion
Kan ikke bryde fri længere

Men det er en hemmelighed
At det er min lidenskab
At se på tusind dage
Som var de en

Jeg er fuld
Jeg har drukket af bægeret
De har gjort tegnene for mine øjne
Se!

Se her! Ingenting!

Vi går ud til vores undergang
Vi styrter
Som var vi tinsoldater

Se på os nu
Mens solen oplyser vores ansigter

Vi har drukket af bægeret
Drukke af bægeret
Vi har drukket
Drukke af bægeret
Af bægeret

Og skal straffes
Knogler brækkes
Hud flænses
Kranier knuses

Vi har drukket

Nordpolen

Isen fylder hele landet op
Krystalklart og hårdt og ubrydeligt som en diamant
Ingenting kan overleve her

Der er kun permafrost og vejret er ekstremt altid storm
Tag herop hvis du er parat til at dø
Tag herop hvis du vil begå selvmord

Du kan ikke bore huller i jorden
Jorden er så hård
Du kan aldrig trænge igennem den

Her eksisterer ikke civilisation
Ingenting kan bo her
Alt dør med det samme

Her er kun vildmark
Intet menneskeligt eksisterer her
Ulveblod intet andet

Her er kun vanvid
Sindets yderste kant
Bryder sammen her

Du kan ikke få det igen
Du eksisterer ikke længere som dig selv
Du er død med det samme

Her er aggressivitet
Her er had

Her er forsvinden fra al menneskehed

Ingen vil kunne kende dig igen
Du er forvandlet til et landskab så hårdt
At alt der var før er forbi

Du er en frossen klump jord
Du skærer dig på isen
Dine lemmer fryser af

Ingen vil herop
Men tager du derop alligevel
Så vær parat på krig

Det er en krig at bo her
Du kæmper mod naturen
Du kan ikke vinde den kamp

Tag herop alligevel og bo her
For du vil lære noget
De andre ikke ved

Du vil forstå sindets inderste gemmer
Du vil forstå dig på ting
Ingen andre forstår sig på

Du vil kæmpe imod en grusom mester
Men kampen skal gøre dig stærk
Tag herop og bo

Tag herop og bo
Men tag ingen anden med
Ud i vildmarken

Her bor ulve og bjørne
Her bor vanvittige mennesker
Her bor krig

Her bor guder
Her bor elvere
Her bor væsener ingen anden kender

Tag herop nu
Tøv ikke
Tag herop

Gaven er stor
Men prisen er endnu større
Hvem ved hvad der gemmer sig i isen

Integritet

Det banker stolt i mit indre
Mit hjerte og hvad det indeholder
De ting jeg har set følt mærket
De fjender jeg måtte nedkæmpe
Djævelen jeg stirrede i øjnene
Og sloges med og elskede med
Livet i al dens profanitet og brutalitet
Ømhed og sårbarhed

Jeg står ubesejret
Som et bjerg i vildmarken
Hvor der er iskoldt
Hvor der er øde som var det altid vinter
Jeg vandrer alene og stolt blandt ulve
Der er kun skønhed

Kærlighed hedder den livskraft der løber gennem dig
Den vil bringe dig på afveje
Ned ad forbudte stier
Og farlige stier
Men også til varme lysninger
Og kæmpe træer
Mærk den - den løber gennem dig!
Det er en byrde tusinde generationer har måtte bære
At være slave af jorden
Men idag ser jeg det hele så klart, endelig med fryd i mine øjne
Alting forgår og alting bliver til muld
Vi går blandt de løvfaldne træer
Døden er vores tilskyndelse til at elske hårdere
Men der er også fødsler som vi symbolsk fejrer

Men hvem kan sige hvem vi er i vores inderste?
Lad mig se det hele lidt klarere og lidt længere
Bliv hos mig et sekund mere, min længsel, mine drømme
Mit begær, min elskede.

Satans lærling

Jeg er Satan
Vid hvem jeg er
Se her og vid hvem jeg er
Læs dette og se hvem jeg er
Kom og tag ved lære af mig
Jeg er ekstrem rationel
Jeg tænker koldt
Jeg kan gøre det de andre ikke kan
Ingenting genovervejes
Ingenting skal tænkes over igen
For jeg gør som jeg vil nu

Du er i lære hos mig for at vide
At verden den har sin egen gang
Kun jeg ved hvordan den virkeligt
Jeg ved hvordan den spinner
Den spinner køligt, som en kvinde, om min hånd
Jeg er din læremester
Så se mig nu

Lær i mit navn hvordan krig føres
Se bedraget, torturen og den meningsløse vold
Lær hvordan et emperie undertvinges
Med bedrag tortur og mere meningsløs vold
Lær hvordan jeg styrer verden
Se her sådan gøres det
Jeg er satan din freak

Din freak min lille aspirant
Kom og tag ved lære af mig

Og min penis
Se hornene på min pande
De betyder én ting: udelukkende magt
Kom og tag ved lære af mig

De legede hele dagen
Og natten
Med unge kvinder
Og fuckede deres hjerner op
Du kan ikke forestille dig de scener
Hvor hoveder blev afcuttet fra krop
Mens de bliver skamkneppet
Skamludere

Lig er ikke andet end et måltid

Tag ved lære af mig

Du kan ikke forestille dig den meningsløse vold
I et torturkammer
Hvordan elektrochok gives nødesløst gang på gang
Hvordan lemmer skæres af
Hvordan lemmer skamferes udelukkende for sjov

Kom og tag ved lære af mig

Du kan ikke forestille dig
Hovedet på en psykopat der er gået amok og har fået magt
Det er mig

Narcissist

Du er alt der foregår i skjul
I ly af natten
Mens folk sover

Du er ulvene
Der bevæger sig i skyggerne
Ingen ser dem

Blodsugende igle
Dig der gemmer sig
Bag rådne stammer

Ugle
Der kigger på mig
Med skøre øjne

Krokodille
Vilde kødæder
Tag af mit kød

Flodhest
Ophøjet er du
Som en gud

Edderkop
Dine spind
Giver genskær i månelysset

Jeg giver dig min hånd
Du tager det hele

Intet tilovers

Se ikke på mig
Mens jeg rødmer
Fortæl mig en løgn

Jeg kastede et enkelt blik
Et blik der åbnede
En ny verden

Evigheden åbnede sig
For mine øjne
Jeg havde et frygteligt syn

Efterlad mig bare her
I utopia
En verden skabt i dit navn

Se mig en enkelt gang
Og sig farvel
For altid

Kast dine brikker
Lad dem lande af sig selv
Vi satser på vores held

Lad mig lyse
Som lyset selv
Som Lucifer selv

Lucifer
Lucifer
Igle

Snedig og glat
En kvælerslange er du
Langsomt, men stramt nu

MYSTISKE DIGTE

Af Støv og Aske

Indre forvandling ydre revolution

Du må forlade alt du har kært
For at finde det dybe
Det dybe kaldet sandhed
Sandhed kaldet for guddommen
Gudernes gaver er ikke uden fare
Du vil støde på dybe farer på din vej
Mod himlen
Mod Jerusalem den hellige by
Mod korset
Mod pinen og evig salighed

En indre revolution vil manifestere sig
I det ydre
Du vil være en anden
Og kan aldrig gå tilbage
Til det du engang troede på

Du skal føre kniven mod
Alt du engang troede på
Du må væbne dig
Og gå i kamp mod
Illusioner
Du vil være en anden
Du kan ikke gå tilbage igen
Du kan aldrig vende om

Du må finde dig selv midt i en kamp
Mellem godt og ondt men mere end det
Mellem helligt og vanhelligt
Du må vælge side
En gang og for alle
Du kan aldrig vende om igen
Så gå nu!
Gå og gør hans befalinger!
Fyld hans love
Hans love af kærlighed

Emperiet er en vederstyggelighed

Kom vær med
Til et festmåltid

Himlen bliver mørk
Lyset det forsvinder

En storm trækker op
Bliv indendørs

Lad os forkynde vores hemmeligheder
Fra toppen af tagene

Lad en salig tone
Stige fra det dybe

Lev ikke længere for dig selv
Intet eksisterer for sig selv
Du er en anden end du tror

Du er Herren og hans vilje
Hans vilje gør dig til dig

I er blevet ét hvor
Der før var to

Hvem kan kende forskel nu?
Han er dit sind der bevæger sig

Alligevel er der to

En indre forvandling
Blev til en ydre revolution

Du må gå i kamp
Og ikke vente længe

Sand tro
Er en kamp imod emperiet

Du må slå det ned
Og benægte det i dit hjerte nu

Hånet af guder og mennesker

Kastet ud af både engle og djævl
De skiftes til at slå på mig
De står i en rundkreds
Og skubber mig rundt

Hvor lidt af livet
Der betyder noget
Når man ikke har
Som alle andre har

Lad dem gennemsyre din hjerne
Til du får hjertestop
Lad dem tæske dig
Til dit hjerte giver op

Jeg er der hele tiden
Og ordner de tabte glasskår
Indtil en dag
Hele tesættet skal gå i stykker

Udråb fra taget at
En dag skal en kosmisk stråle over himlen
Betale uretfærdighed tilbage
Alle skal få det skyldne igen

Jeg går blandt de løvfaldne træer

Hvad der kommer op
Må ultimativt komme ned igen
Det kaldes for tyngdekraften
Den virker bestandigt

Bladene de falder af grenene
Afhuggede træstammer rådner
Snart kommer den første nattefrost
Siden bliver det vinter

Intet nyt kan gro i det gamle
Alt må vendes op og ned
Morale skal intet længere
Have noget at gøre med etik

Rundt skal det graves
Dybt ned skal vi finde
Skjulte skatte
Men kom ikke for tæt på

I dette indre
Skal en sandhed manifestere sig
I dit indre
Skal det store mysterie ske

Gå nu og vend
Rundt på nat og dag
Som ingen før har gjort det
Lad viljen ske

Konservatisme er død

Rigide tankemønstre
og handlemåder
Gør verden ondt
Det gør ondt på verden
At al skal foregå på samme vis
At intet nyt kan eksistere
At ingen friske stiklinger kan få lys
At solen ikke kan sprede sig over
Det dugvåde græs

Kan du ikke se
At dit had der gemmer sig under
Din pæne facon
Er verdens ondskab
Smid det dog væk med det samme

Du tænker kun på det pæne
Men det er ondskab
At benægte dem
Der er dumme eller
På anden vis ikke passer
Ind i dit samfund
Ind i dine rigide tankeformer

Kan du dog ikke se
Hvordan
Din had spreder sig som ringe
Fordi du ikke slukker dem

Sluk dem med det samme

Al konservatisme
Er død
Er tortur for sjæle
Er død for samfund
Er død for medmenneskelighed

Udslet det nu
Bliv et menneske i stedet

De tror de er religiøse
Men konservatisme er ikke en religion
De lever på en løgn
Men de ved det ikke
Deres tro er til grin

Død over al konservatisme
Skråt op med dig
Og dine intetsigende fordømmelser
Og meninger
Længe leve det friske og nye
Længe leve kærligheden
Tilgivelsen og nåden
Længe leve at turde være åben
For en verden der ikke er pæn

Jeg vil have
Du skal fornægte dit liv
Dit arbejde og din familie
Dine venner og dine ejendele
Saml ikke på støv
Eller på det der rådner
Saml ikke på det ligegyldige
Saml på tilgivelse
Kærlighed
Venskab og
Generøsitet
Selv overfor de anderledes
Du skal være et menneske for dem
Der ikke er som de fleste

Jesus var radikal
Hos ham fandtes ingen konservatisme
Hans liv var et oprør imod
Stivnakkede og ondskabsfulde

Traditionelle måder
At indrette samfund på
Gå og tag ved lære
Lær af den ægte mester
Hvordan det skal gøres
Gå bare, men vid
At faren er stor
For alle der udfordrer emperiet
Er udsat for den yderste fare
Men tænk ikke længe over det
Gør det alligevel, det råder jeg dig til
Så gør det nu

Sommervarmen

Kirsebærtræet i haven står i sin fulde pragt
Vi sidder under dens skygger
Varmen føles tung

Under kirsebærtræet i haven sidder vi og
Nyder vores forelskelse
Dine læber er røde og trykket mod mine

Vores pulsslag vaskede vores synder rene
Og vi blev som blinde til verden
Vi elskede hinanden som var vi uskyldige børn

De løfter vi gav hinanden
Og at jeg skulle se dem opfyldt
Fylder stadig mine øjne med tårer

Du var vidunderlig i din kjole
Da dagen var omme sov vi i samme seng
Natten blev født mens solen gik ned over os

Morgenen efter var vi stadig fortryllede
Vi var to sjæle der smeltede sammen
Jeg husker stadig din blide stemme...

Jeg husker stadig de følelser vi delte
Jeg husker din troskab
Og hver en tomme af din krop

Kæmp for alt du har kært

Jeg sidder i vores smukke have
Som vi med vores hænders kraft
Og vores ansigts sved
Har skabt et sted
Hvor solen er så varm
At den har brændt jorden
Jeg er sammen med min familie og venner
Fjenden er kun få mil fra os
Vi kan høre artilleriet
Og flyene der bomber i det fjerne
Roserne dufter
Vores sang stiger
Vi skal alle dø en dag
Derfor skal vi kæmpe
For vor hjertes skyld
Heltens død er blevet vores
Imorgen skal vi kæmpe
Idag fylder latteren og glæden
Og gråden fra kvinderne
Jeg har intet at fortryde
Jeg er uden frygt
Mit hjerte er frit
Det kan ingen eje
Det underkaster sig ingen
Jeg står ikke til troskab
Overfor de vantro
Jeg ofrer mig selv
I kampen mod fjenden
Åh moder din have er så flot
Siger jeg mens tårene falder
Imorgen skal jeg dø
Ingenting elsker jeg mere
End mit hjemland og familie
Og Allah, min ørkenstammes gud
Vi reciterer hans skrifter
Og beder hans bønner

Imorgen skal jeg dø
Tag mig til Paradis når det er sket
Jeg er klar nu

Jesus sidste tale

Fader jeg kalder så hør min røst
Jeg sidder foran korset og bærer dens vægt
Sikke en vilje du så for mig
At jeg skulle bære hele verden
Som på mine skuldre

Nu hænger jeg her
Og mærker al den ondskab der findes på jord
I mine hænder, fødder og min angst
Nu hænger jeg blot her
Fordi du mente det var godt

Jeg var som den laveste, på trods af min størrelse
Jeg ofrede mig selv som en slave, på trods af Gud
Jeg vandrede blandt fattige og var som en
Jeg gjorde mig som en synder, fordi jeg var fri

Nu hænger jeg for at betale synder
Dig og dine og mange fleres
Jeg hænger for jer
Men i vender kinden den anden vej

Fri var min kærlighed til jer
På trods spyttede i på mig og gjorde trods
I hånede mig og gjorde mig ondt
På trods af min kærlighed til jer

Hvad ellers kunne jeg gøre?
Jeg ønskede jo blot at redde
At frelse at elske
Hver svag sjæl
Der undertrykt må have levet

Se på mig min Herre en sidste gang
Du ofrede mig her for det var din skyld
Det var din vilje der satte mig her

Efter pine skal jeg på Tronen til evigt sidde
Sammen med dig min Herre, for vi er lige
Jeg ofrede mig selv for at redde små

Joan d'Arc

Heltemod ses sjældent i denne verden
Men du lyser som en stjerne over Jerusalem
Jeg elsker dig som var du familie
Du er som en søster for mig
Jeg græder ved tabet af dig
Den kamp du kæmpede
Den var min egen
Jeg ville gå med dig hånd i hånd
Selv på bålet
Og videre mod det himmelske
Hvor du nu er sammen med Faderen
Til evigt tid
Jeg håber jeg vil dele din skæbne
Så vi kan mødes
Og jeg kan græde ved dine skørter
For du er smuk som ingen anden
Du varmer mit hjerte når alt andet synes koldt
Du stråler så smukt
Jeg er glad for at kunne kalde dig for
Søster
Men mere end det
Dronning
Tårene de falder fra mit ansigt
Ved synet af dig
Ved tanken om dig
Jeg ved du bor i mit hjerte
Og at jeg bor i dit
Jeg kan ikke se, lytte eller røre
Men jeg kan tænke
Og jeg tænker konstant på dig
En dag skal jeg se, lytte og røre
Det ved jeg med sikkerhed
I paradiset have
Hvor du skal stråle så skønt
Sammen med mig

Det guddommelige der bor i mig

Kig op fra skødet og se
Jeg bliver båret frem af engle
Jeg er som en mægtig kriger
Lucifer falder
Fra himlen så stærkt
Jeg er ophøjet som en konge
Men jeg ryster som Jerusalem
Jeg er fuldstændigt ydmyget
Mine skridt er velsignede
De er taget i vished
De bedrager nemt
De er ikke lette at forstå

Knæl for mig
På grund af Gud
Jeg er intet specielt
Udkaldt men som vinden blæser
Ingenting kun støv og aske

Lad retfærdigheden ske fyldest

For længe har vi vandret i
Disse korridorer
Tapetet er støvet
Malerierne er falmet
Trapperne er forældret
Rustningerne er forkrøblet

Retfærdighed er et begreb
Vi ikke længere kender
Ingen snakker længere om det
Ingen tror længere på det
Fra jorden stiger kun en grim sang

For lang tid gik der
Inden slotte blev ruiner
Inden træer blev til skove
Inden hjerter blev til kærlighed
Inden kronhjorten fangede sin mage
Inden Gud udråbte kalifatet

Ind i din sjæl
Skal Han fremkomme

Jeg havde et apokalyptisk syn
Om at jorden
Var i en forfærdelig krig
Men jeg så en mand råbe:

"Lad retfærdigheden ske fyldest

Lad lov herske over land

Lad den himmelske domstol

Holde regnskab over jord"

Jerusalem skal gå i krig

Når alt kommer til alt
Skal det store mysterie ske

Hvad er det da?
Det er den store enighed
Alt bliver enigt
Enighed skal råde over jord
Som over himmel

Jerusalem skal gå i krig
Babylon sørge
Den store skøge græde

Kærlighed vil bo i hjerter
Retfærdighed vil råde i hænder
Jesus vil ride fra sejr til sejr

Det vil aldrig kunne gøres om
Ingen vil kunne udslette det
Det er til evig tid

Det er ikke nogen vildledelse
Det er ikke et bedrag

Jeg er i dig til evig tid
Så hvad har du at frygte?

I drømme kan Satan blive symbol for frihed

Vildskab og arrigskab har en sjæl
Mordere har en ånd
Onde mennesker har liv
De har livskraft ligesom dig
Der løber begær gennem dem
Også de vil være frie

Frie til at leve
Frie til at eksistere
Frie fra fordømmelser
Frie fra jeres meninger
Giv dem dog deres frihed
Frihed fra lovens strenge åg
Frihed til at følge deres begær – det må de jo!
Giv dem frihed fra kontrol
Og stendød konservatisme

Se dem dog fra deres perspektiv
Et enkelt flygtigt øjeblik

Jesus rækker hånden ud til dæmoner
De spytter på ham men han forstår
Deres trang til oprør
Og til at være frie
Frie fra lænker
Frie fra love
De ønsker blot liv

I drømme kan Satan blive symbol for frihed
Det er sandt
Det står skrevet

De ønsker blot et liv
De ønsker blot at leve frit
Det gør alle – selv dæmoner og onde mennesker
Så ond dem da dem det lidt

Indstil din fjendskhed
Alle er skabt perfekt
Ingen mangler noget
Et vildt dyr
Er også et perfekt dyr
Giv dem dog lidt
Af din højtvalderede empati
Ond dem dog det
De mangler ingenting

Se på skyerne
Hvordan de har forskellige former
Nogle stormfulde andre rolige
Hvem kan vurdere
Hvilken af dem er bedst?

Gud lader det regne
Over gode såvel som onde
Så ond dem dog lidt
De har jo så lidt

Der står jo skrevet
I et glemt vers
Et vers ingen husker
Et vers der er slettet fra hukommelsen
Et vers ingen gider lytte til
At man skal elske sin fjende
Så glem det ej
Men skriv det på din pande
Og på din hånd

Men forvent ej
At andre vil gøre det for dig

Forvent ej at de
Vil gengælde din tjeneste

Hvad gør det?

Gå og gør det gode
Og sæt dem fri

Bølger æder stranden langsomt

Civilisation, samfund og by
Gruppen, dine fjender
Selv dine nærmeste venner
De fortærer langsomt din sjæl
Til du ikke kender
Forskel på ret og forkert
Til du ikke længere ved
Hvem du er
Til du er en maskine
Der blindt følger andres programmering

Flygt
Flygt nu
Flygt
Ud i junglen
Ud i skoven, ud i vildmarken
Hvor der ikke er kultur
Hvor intet menneske har sat sine ben
Hvor der er øde

Blandt mennesker er du intet
Blot en stereotyp
Du er hvad de fortæller dig du skal være
Din kaste er for altid
Medmindre du løber din vej

Gå ud til havet der
Langsomt arbejder på at opsluge stranden
Langsomt men sikkert
Det vil ingen ende tage
Havets kamp mod stranden
Havet har kæmpet sin kamp siden tidernes morgen
Det samme har træerne
De har kæmpet deres kamp om en plads i solen
Før noget menneske blev født
Afgav de deres frø hvert år

Så nye træer kunne vokse

I byen tror mennesket det er noget særligt
Men deres kulturelle koder
Forsvinder så snart deres ord hører op
Alle kan lide at fordømme
Men de ved ikke hvor snotdumme de er
Når de tror de kender forskel på ret og forkert
På op og på ned
Dømmer de så gerne
Som om at de ejede
Vildmarkens visdom
De har boet for længe i byen
Og har mistet deres fornuft
Og erstattet den med domme
De går på kaffebarer
Og vil gerne ligne noget specielt
De spejler sig i de andre
Og vil gerne ligne noget specielt
De kigger i spejlet
Og håber de ligner noget specielt
Men vildmarken ved det de ikke ved
At de er uden betydning
At de er ganske små
Så små og så mange som sandkorn
Hvis de dog bare vidste
At de var små og ikke store
Så ville de ikke løbe med
Pandens mod muren
Mod deres undergang
Løber de som om de har travlt

Den snu iblandt dem forlader selskabet
Og går ud i naturen
For at lære den evige visdom at kende

At kende sin ubetydelighed
At opgive verdsligt begær

At tilbede Gud
Hvordan du end beskriver ham

Når der blandt folket igen opstår en lærer
Så skal ulykke vendes til lykke
Og hele folket skal juble

Paradoks

Jeg troede jeg var én men jeg er to
Eller tre eller fire

Alle kræver min sjæl
Alle vil bestemme
Alle vil have retten

Jeg er en jeg er to jeg er tre

Jeg kan ikke tælle længere
Jeg eksisterer ikke længere
Det jeg troede jeg vidste
Var en løgn

Det hele
Alt

Død tre gange
Død og genopstået
Brændt i aske

Verden er en illusion
Den findes ikke
Intet kan spores tilbage til sin kilde
Intet kan forstås
En illusion dækker over en anden illusion

Hele mit liv
Jeg har levet det i lænker
I en falsk verden fantasia
Den findes ikke den er en løgn
Verden findes ikke den er en løgn
Frihed findes ikke det er en løgn
Det de siger findes ikke
Det er et bedrag det er en vildledelse
Intet findes her

Ude af fornuft
Ude af stand til at finde grund
Ingen grund under mine fødder
Intet loft over mig
Væggene er brast
Invetaret er ikke hvad det giver sig ud for at være

Det er et rum fyldt af spejle
Der dækker over spejle
Flere spejle dækker over andre spejle
Hvem kan finde bunden?
Der er ikke noget at stille op
Ingen kan finde det oprindelige her
Det ægte
Det sande

Hver gang de åbner munden:

Flere løgne
Flere hårde ord
Mere afstraffelse

Det findes ikke

Død tre gange
Tre gange genopstået
Brændt i aske

Oprørets ånd

Du må forvente
At al tid vil spildes
På intetsigende nonsens

Du må gå på arbejde
Og spilde din tid der
Gør det hvis du vil

Du kan sidde hjemme
Foran fjerneren
Hvis du vil

Eller læse avisen
Bare læs avisen
Det er jo avisen

Sådan er livet
C'est la vie
Gå du bare

Gå du bare
Ud på gaden og
Kig dig omkring

Der er intet nyt at se
Jeg prøver ikke
At bære visdom i mine ord

Der er intet nyt
Alt er nytteløst
Hvis du spilder din tid

Du kan også
Vælge at gøre noget
At følge mig

Brug mine ord

Mit ord er fyldestgørende
Mit ord har magt
Det har ingen tvivl
Ingen fejl vil du kunne finde
Det er, hvad det giver sig ud for at være
Det er ikke mindre eller mere
Der er hvad jeg rent ud har sagt
Det skal holde stik til evig tid
Aldrig vil nogen tvivle derpå
Aldrig skal der findes tvivl

Gå nu og gør som jeg siger
Gå ud af døren og tag hatten med
Gå op på taget og lad din røst blive hørt
Du skal tage magten i dette land
Du skal tage magten i dette land

Mit ord er fyldestgørende
Det har ingen tvivl